

Pravilo: Vsako leto novo leto, vsako leto nov Slov. gospodar, vsako leto enkrat vso naročnino!

dal za opremo ponarejevalnice v Radvanju 30 jurjev. Za to, da bo pomilovanja vredni Greif sedaj obsojen in bogznaj kako dolgo zaprt, je potrošil brez vsake koristi 70.000 Din.

Najdena morilčeva sekira. Čitateljem je v živem spominu roparski umor poštnega sla Ludvika Žunka v št. Ilju v Slov. goricah. Zločin je zagrešil mladi Adler s sekiro, katero je pozneje po lastni izpovedi odvrget. Sekiro je našel zadnje dni posestnik R. Thaler ob poti od svojega doma proti kolodvoru. Domnevajo, da je nekdo sekiro kmalu po umoru našel in jo je sedaj odložil.

Vlom v mesnico. Na Spodnji Radvanjski cesti 6 pri Mariboru je bilo vlomljeno v mesnico Regine Klarič. Tatovi so odnesli za 900 Din prekajenega mesa ter klobas.

Pobegli kaznjeneц kradel v kompaniji kure. Po okolici Poljčan je bilo pri šestih posestnikih vlomljeno v kurnike in tatovi so odnesli perutnino. Orožniki so ugotovili, da je kurji tat pobegli kaznjeneц Franc Klevže, kateremu pomaga delavec Ivan Verglez. Izsledili so oba v Verglezo- vi hiši, ko sta imela dve kuri v loncu, osem pa zaklanih v vreči. Prijeli so Vergleza, medtem ko je Klevže pobegnil.

Dolgoprstnež na delu. Na Bučki je nočni vlomilec ukradel iz župnijskega kurnika 12 kokoši. Najbrž isti dolgoprstnež je hotel suniti iz kleti posestnika Bukovca na Slemenu žganje. Bukovčev sin je šel zgodaj v klet po žganje in je pozabil klet za seboj zapreti. Ko je gospodar Bukovec vstal, je čul, da se nekdo kreta po njegovi kleti. Začel je klicati sosedo na pomoč. Klici so preplašili tatu, ki je pobegnil iz kleti. Uzmovič je že bil natočil 20litersko steklenico do polovice, a jo je v strahu, da bi ga ne zgrabili, odvrget in se je rešil praznih rok.

Izjalovljen roparski napad. Franč Povšič je trgovec in gostilničar na Bučki. Ko je zaprl krčmo v noči, se je vrnil k počitku na svoj stari dom. Kmalu za njim je prišel nekdo drugi in Povšič je bil preplašan, da se je vrnil njegov sin, ki je bil z njima. Neznanec je koj po vstopu v spalnico ugasnil na pol privito luč in je zahteval od dremajočega gostilničarja denar. Ker se na predajo denarja pozvani ni pokoril, je sunil tolovaj proti Povšičevi postelji z nožem. Zadel in presekal je pa odejo in krčmarju je razrezal uho. Šele zabodljaj je napadenega vzdramil, da je skočil iz postelje in vrgel po tleh roparja, ki se je pa z vso naglico pobral ter zginil v noč. Lopovu so morale biti pri Povšiču znane hišne razmere in tudi to, da je prejel pred dobrim mesecem od svojega sina Franca iz Amerike večjo vsoto denarja.

Izpred sodišča.

Na smrt obsojeni roparski morilec. Smo že poročali, da je vladalo največje zanimanje za obravnavo proti roparskemu morilecu Br. Govediču iz Maribora. Govedič, ki je star komaj 24 let, je po poklicu brezposelni trgovski pomočnik, ki ni storil nikjer dobro. Letos 8. novembra je zvalil proti Kamnici 13 letnega trgovskega vajenca Branka Puschauer.

Loče pri Poljčanah. Naš katoliški prosvetni parlament je zboroval nekoliko pred božičem in nam dal prosv. društvo, ki smo ga Ločani pač bili že krvavo potrebni. Kde nas bo vzgajal, če ne naša katoliška prosvetna društva! Kolikor znaš, toliko veljaš! Toda kako, če nič ne slišiš drugega kot kvanto, kletev in aufbiks? In če dobiš in imaš v rokah le kol in nož. Ne. Temu se hočemo odpovedati in prijeti za uma svetli meč. To bo naše orožje v boju s kvanto, klet-

Omenjeni je imel pri sebi 5420 Din, katere mu je izročil njegov šef trgovec Kotnik na Grajskem trgu, naj jih nese trgovcu Preacu na Glavni trg. Pred oddajo denarja na pravi naslov je zvalil Govedič žrtev na samotni kraj. Ko sta bila čisto sama, je Govedič najprej pobil fanta s kamnom, nakar ga je še zadrnil z motvozom in mu odvzel denar. Na razpravi ni kazal zloba nobenega kesanja in so ga obsodili na vešala.

Slovenska Krajina.

Naš dopisnik iz Slovenske krajine smrtno ponesrečil. Hudo nas je dirnila vest, da je zadela smrtna nesreča g. Franja Horvat, ki je bil naš pridni ter vestni dopisnik iz Slovenske krajine. Rajni je bil rodom Prekmurec in je študiral tehniko na vseučilišču v Ljubljani. Nekaj časa je bil nastavljen pri cestnem odboru v Ptuj in v Novem mestu. Zadnja njegova služba je bila pri cestnem odboru v Lendavi, kamor je prišel na svojo lastno prošnjo iz Novega mesta. Na stopnišču stanovanja v Lendavi je padel tako nesrečno, da je podlegel poškodbi v najlepši dobi. Zapušča ženo in enega otroka. Blagopokojni je veliko dopisoval v naš list in za naše časopise v Ljubljani. Bil je mirne ter resne narave in ga je nemila smrt mnogo — mnogo prezgodaj iztrgala iz naše sredine. Dobremu rajnemu ohranimo hvaležen spomin, žalujoči rodbini naše sožalje!

vijo in ponočevanjem. Na korajžo kličemo vse dobre farane: može, žene, predvsem fante in dekleta. Na korajžo jih kličemo in vabimo, da vstopijo v naše prosvetno društvo. Toda cele može, žene, fante in dekleta hočemo! Polovičarjev, ki bi bili z eno nogo še v nasprotnem taboru, pa v kateremkoli, ne maramo! Dvignimo svoje glave, kajti naše rešenje iz mrtvila in zaspianosti se približuje. Vsi na delo za katoliško prosveto v Ločah in pa za prosvetni dom. Odbor z Alojzjem Svetéjem na čelu je že zastavil plug v ledino. Prva bo društvena knjižnica. Kajor kaže, jo bomo že januarja, vsaj koncem, otvorili. Iz malega raste veliko! Naši fantje pa se bodo gibali v fantovskem odseku,

Vrnitev zgubljenega sina

Znani voditelj Indijcev Mahatma Gandhi, ki je povzročal pred leti Angležem velike nepri- like, ima sina Hiralala, ki je odpadel od indijske vere in prestopil v muslimansko. Oče ga je radl odpađa zapodil od hiše. Sedaj je zgubljeni sin izjavil, da se vrača nazaj v vero Indijcev, ki je izhodišče vseh drugih veroizpovedi. Vrnitev mladega Gandhija v naročje vere očetov so slavili s posebnimi obredi. Skesanega grešnika so oblekli v z roko tkano belo oblečilo, indijski duhovniki so ga poskropili s sveto vodo iz reke Ganges, mazili ga z rdečim mazilom in spokornik sam je metel darove na ogenj. Nazadnje je moral izpiti pija-

Petančič Davorin:

Svete gore.

Povest.

»Spoved ali smrt?« je vprašal duhovnik po navadi. Janez se je ozrl in si popravil klobuk: »Nobeno! Samo odprite!« »Tako znan glas, pa le ne vem, kdo bi bil.« Odklenil je in poiskal došleca z očmi. »Janez?« Ni mogel odmah do sape. »No, to je dobro, da si prišel! Čakal sem.« Peljal ga je v sobo in ves čas zadovoljno vzklikal:

»Pot te je ulaknila. Boš jedel in pil.« Šel je sam, prinesel in mu postregel.

Ko se je okrepčal, je sezul škornjce.

»Kaj te zebe?« se je brigal gospod.

»Ne, ne! Nekaj drugega.« Segel je z roko v škorenj do konca, kjer počivajo prsti noge in privlekel iz škornjevega gobca, ki je bil neprimerno velik, vrečico in jo vrgel na mizo. Ravno tako je poiskal po drugi škornjici.

»Tu je pa pisanje. Vsakega, kateri je kaj dal sem zapisal.«

Duhovnik je sklenil roke in se čudil:

»Moj Bog, kdaj si nabral ves ta denar?«

Janez se je popravil in povedal:

»Ko so me pregnali iz volčje jame, sem bežal

43

na Hrvaško na Klanjec in sem se ob Sotli na hrvaški strani vrnil na Slovensko zgoraj pri Podčetrtku. Od tod sem pa obhodil v teh dveh mesecih vse fare, odkoder romajo k naši Mariji na Gore.«

Preštela sta denar in izračunala, da ne bo več manjkalo.

»Kaj pa zdaj?«

Janez se vjezil pri misli, da bo moral zopet bežati.

»Trenutno si brez skrbi. Samo glej, da te nihče ne vidi. Boš že videl, kako dolgo bo šlo s skrivanjem tu v bližini!«

Janez je bil vesel tega nasveta, da je mogel vsaj nekaj dni preživeti blizu svetih Gor. Bil je truden in zmučen in ura je bila že pozna, a vendar se je odpravil takoj proti vrhu. Drevje na Rožci se je majalo v vetru. Zemlja in vse je bilo kakor pobeljeno od mesečine.

Bršlinje okoli Lenčinega okna je šelestelo v vetru in polkne so popevale škripavo pesem. V Dramlji so kvakale žabe, v gori je zalajal lisjak...

»Lenčka!«

Prebudila se je iz sanj in zazdelo se ji je, da nekdo poje pod oknom. Legla je na stran in prisluhnila...

»Lenčka!« je skakalo in potrkalo na okno.

»Janez!« V hišo je zrasla pred njo njegova podoba. Oblekla se je in se zavila, pa planila k vratom in jih odprla.